

A FŐVÁROSI KÖNYVTÁR BARÁTAI EGYESÜLETE

vasárnap tartotta alakuló közgyűlést. Szinte kommunikációszerűen kezdődik a beszámoló: „Az egyesület ügyvezető-igazgatójává Simonsits Elemér, a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank igazgatóját választotta, aki ékes szavakkal válaszolt a programot, amely szerint...“ Alljunk meg egy pillanatra s eltérve az ilyenkor szokásos szabólszerű hangtól, válaszoljunk fel néhány „ékes szóval“ magának az ügyvezető-igazgatónak a portréját, mert úgy éreztük: tartozunk ezzel néhai Szabó Ervin emlékének, aki a Fővárosi Könyvtár alapjait megvetette, de tartozunk a Városháza urának is, akik racionalizálást, tarifacsökkentést, takarékoskodást, újjáépítést és B-listás gondiak körében nyilván elfelhajítottak utána: „Itt is es a Simonsits Elemér, aki — hála demokráciánk vívmányainak — nem elégszik meg azzal, hogy a Kereskedelmi Bankban ügyvezethet, ráadásul minni a Fővárosi Könyvtár barátja is ügyvezetni akar!

Nos, az immár kétszeresen ügyvezető Simonsits Elemér volt az, akit Szabó Ervin — uralomrajzadásuk után — a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank vezérigazgatói állását felkínálták. Azzal az indokolással köndíttek fel, hogy a pénzügyi helyzet összes ügyvezető igazgatói körül egyedül az ő személyében összpontosul a bizalmuk. Tagadhatatlan: Simonsits Elemér nem fogadta el a felkínált vezérigazgatói állást. Ems kimagasló érdeme elismeréséül igazolták, bár — szerény véleményünk szerint — maga a tény, hogy Szabó Ervin bizalma benne összpontosult, elegendő lett volna ahhoz, hogy némi bizalmatlansággal viseltessenek iránta.

Minden most már eső után köpönyeg. Az igazolóbizottság úgy érte, hogy nem bizalmatlan és a bank is hasonló álláspontra helyezkedett. (Utóbbihoz hozzáfűzhetnénk: „természetesen“.) Multhozant se érdemelne az egész, elő se hognánk, ha mi viszont nem éreznénk, hogy eszttal nem a Kereskedelmi Bank, hanem a Fővárosi Könyvtár Barátainak Egyesületéről van szó. Még érthetőbb: a demokratikus átalakulás más ügyvezetést kíván a Fővárosi Könyvtár Barátai Egyesületének igazgatójától, mint a Kereskedelmi Bank igazgatójától. (Egyelőre.) Értünk, ha a Fővárosi Könyvtár Ellenségeinek Egyesületéről volna szó. Akkor hallgatnánk, vagy kitörő helyesléssel vennénk tudomásul, hogy Simonsits Elemér — a multban tanusított magatartása következtében — itt is, ott is ügyvezet és igazgat. Így azonban nem hallgathatunk és nem helyeselhetünk kitörően. Ést! Egyenesen és őszintén megmondjuk azt a véleményünket, hogy mi — ellenében az igazolóbizottsággal és a Kereskedelmi Bankkal — bizalmatlanok vagyunk azzal a Simonsits Elemérrel szemben, aki iránt Szabó Ervin bizalommal viseltetett. Számunkra nem mentés, hogy ő a nyilas-bizalmat nem fogadta el, sőt visszautastította, mert mi ebben nem látunk meggyőződést, elvet, vllágnészetet, csupán oportunitást. Bizalomra és bizalmatlanságra egyaránt okot kell szolgáltatni boldog-boldogtalannak. Nincs ok nélküli, alaptalan bizalom; ez indokolja a mi bizalmatlanságunkat. Nem hinnénk azt sem, hogy a demokratikus pártok vezetők és tagjai és az új magyar demokratikus élet iródmái, tudományos és művészeti jelenségek tudával és beleegyezésével történt, hogy társelnökök és társigazgatók lettek abban a baráti egyesületben, ahol Simonsits Elemér ügyvezető-igazgató. Taldn csak Usetty Béla — a régi, levitézlett várospolitikai „legjobbainak“ e kiváltsága — az egyetlen, aki az alakuló közgyűlésen megjelentek közül szabólszerűen odaillesk Simonsits Elemér könyvtárbaráti társaságba.

Arról nem is szólv, hogy Simonsits Elemér nyilván félreértette az egyesület célját. Megsárgjuk neki: nem kettős-könyvtárakról van szó, hanem olyan könyvtárról, melynek Szabó Ervin szellemében kell tovább épülnie. Ez a szellem a szocializmus szolgája. Itt is van tartozás és követel rovat, de merőben más, mint a bankeszközökben.